

นิทานสุภาษิตจีน (121) 成语故事 (一百二十一)

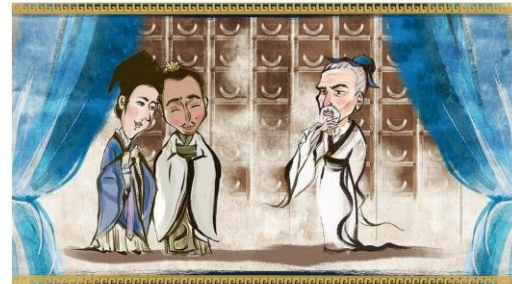
นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้ คือ 对症下药/对症下药/对症下药 Dui zhèng xià yào (ต๋วย เจ้ง เซียะ เหยา) โดย คำว่า 对/對 duì (ต๋วย) เป็นคำบุพบท มีหลักการใช้นี้ 对/對 +กรรม+ คำกริยา หรือภาคแสดง จะใช้สื่อความหมายถึงสิ่งที่จะต้องเผชิญหน้ากับสิ่งที่กล่าวถึง 症/證 zhèng (เจ้ง) มาจาก คำว่า 症状/證狀 Zhèngzhuàng (เจ้งจว้าง) แปลว่าอาการ 下药/下藥 xià yào (เซียะเหยา) แปลว่าสั่งยา เขียนในสั่งยา รวมแล้วแปลได้ว่า เขียนในสั่งยาตามอาการ การรักษาให้ถูกต้อง ใช้สื่อไปในทางยามเกิดปัญหา หรือยามเกิดอุปสรรคใดๆ ขึ้นมา เราต้องหาทางแก้ไขปัญหานั้นอย่างถูกต้อง ถูกต้อง จึงจะแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จีนยุคสามก๊ก 三国/三國/Sān Guó (ซานกัว) แม้จะดูวุ่นวายที่มีแต่การยกทัพจับศึก เช่นว่ากันไม่หยุดหย่อน แต่อีกด้านก็เป็นยุคที่พัฒนาในหลายด้านไปพร้อมกัน หนึ่งในนั้นคือการแพทย์ เพราะการศึกสงครามก็ย่อมจะมีคนบาดเจ็บมากมาย การรักษาต้องใช้แพทย์ผู้เก่งกาจมากเช่นกัน นับเป็นยุคการแพทย์ที่เจริญรุ่งเรืองไปด้วยเช่นกัน แพทย์ผู้เก่งกาจนั้นคือฮัวโต๋ 華佗/Huà Tuó ฮัว โต๋ หรือเรียกว่าหมอฮัวโต๋ตามสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง ตั้งแต่เป็นเด็กหม้อฮัวโต๋ก็มีความมุ่งมั่นที่จะเป็นหมอที่ดี เขาจึงตั้งหน้าตั้งตาเรียนวิชาการแพทย์ตามสำนักแพทย์ต่างๆ และอ่านตำราการแพทย์มากมาย เมื่อฝึกฝนการรักษาจนเก่งแล้ว จึงเริ่มรักษาผู้คน ด้วยความตั้งใจวินิจฉัยและรักษาอาการของคนไข้ ทำให้คนไข้หายจากอาการเจ็บป่วยได้อย่างรวดเร็ว ชื่อเสียงของเขาจึงโด่งดังมากขึ้นทุกวัน ต่อมาเขาก็รวบรวมความรู้ในการรักษาเพื่อเขียนเป็นตำราการแพทย์ฉบับของตนเอง และเดินทางไปรักษาผู้ป่วยทุกหนแห่ง ฮัวโต๋สามารถผ่าตัดรักษาผู้ป่วยจนถึงติดคันยาชาเพื่อใช้ผ่าตัดด้วย การค้นพบของเขานี้เป็นคุณูปการต่อมนุษยชาติ จึงมีเรื่องเล่ามากมายเป็นต้นว่า ครั้งหนึ่งมีชายหนุ่มสองคนมาหาหมอฮัวโต๋ ทั้งสองคนมีอาการปวดหัวตัวร้อน ครั้นเมื่อครั้นตัวเหมือนกัน หมอฮัวโต๋ตรวจดูอาการแล้วได้เขียนใบสั่งยาให้ไปคนละแผ่น เมื่อทั้งสองคนดูใบสั่งยาแล้ว ก็สงสัยจึงถามหมอว่า เราสองคนมีอาการป่วยเหมือนกัน แต่ทำไมท่านกลับเขียนใบสั่งยาให้ไม่เหมือนกัน หรือว่าท่านเขียนผิด หมอฮัวโต๋จึงตอบว่า อาการป่วยของทั้งสองคนแม้ดูผิวเผินจะเหมือนกัน แต่สาเหตุของการเกิดโรคไม่ได้มาจากสาเหตุเดียวกัน ทั้งถามต่อว่า ก่อนจะป่วยนี้ พวกท่านไปทำอะไรมา ชายคนที่หนึ่งตอบว่า ไปงานกินเลี้ยง หลังกลับมามีบ้านก็รู้สึกไม่สบาย ส่วนอีกคนตอบว่า เมื่อคืน

รู้สึกร้อน จึงนอนโดยห่มผ้าน้อยไป หมอฮัวโต๋จึงพูดสรุปว่า คนแรกเป็นไข้เพราะอาหารเป็นพิษ ก็ต้องรักษาอาการแพ้อาหาร ส่วนอีกคนแพ้อากาศ เพราะโดนลมเย็น จึงต้องรักษาอาการไข้หวัด เช่นนี้แล้ว จะให้เขียนใบสั่งยาเหมือนกันได้อย่างไร ทั้งสองรู้สึกทั้งในการวินิจฉัยโรคของท่าน หลังจากนั้นสั่งยาไปซื้อยามาทากินตามแล้วทั้งสองคนก็หายป่วย ด้วยเหตุการณ์นี้ ผู้คนจึงพูดต่อๆ กันมาว่า หมอฮัวโต๋รักษาใช้ตามเหตุแห่งการเจ็บป่วย 对症下药/对症下药 Dui zhèng xià yào (ต๋วย เจ้ง เซียะ เหยา) ต่อมากลายเป็นคำที่ใช้ว่า การแก้ปัญหาต่างๆ ให้ตรงจุดนั่นเอง

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：当面对某些问题时，要采取有效的措施。

(ที่มาภาพ <http://image.baidu.com/search>)

成语比喻：當面對某些問題時，要采取有效的措施。

Chéngyǔ bǐyù: Dāng miàn duì mǒuxiē wèntí shí, yào cǎiqǔ yǒuxiào de cuòshī.

เฉิงยฺหวี่ ปี้ยฺวี่: ดั่ง เมียน ต๋วย โหม่วเซียะ เว็นตี้ ฉือ, เหยา ไฉฉวี ไหฺยเหียว เตอะ ช่วฉือ.

สุภาษิตเปรียบว่า ยามต้องเผชิญกับปัญหาบางอย่าง ให้ใช้วิธี การที่มีประสิทธิภาพ

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

当我们遇到困难，只要找准症结，对症下药，就一定可以将它解决。

當我們遇到困難，只要找準癥結，對證下藥，就壹定可以將它解決。

Dāng wǒmen yù dào kùnnán, zhǐyào zhǎo zhǔn zhèngjié, duì zhèng xià yào, jiù yíding kěyǐ jiāng tā jiějué.

ดั่ง หว่วเมิน ยวี่ เต้า คุ่นหนาน, จือเหยา จ้าว จุ่น เจ้งเจีย, ต๋วย เจ้ง เซียะเหยา จ้าว อี้ตึง เซออี เจียง ทา เจียเจวี่

เมื่อเราเจอปัญหา เราจะต้องหาสาเหตุอาการที่ถูกต้อง ไขยาที่ถูกต้อง ก็จะสามารถแก้ปัญหาได้

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง